

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Jeg vil gerne vende tilbage til hr. Holger K. Niensens ordførertale, hvor hr. Holger K. Nielsen gjorde en del ud af, at det ifølge SF tilsyneladende er ligegyldigt, om der sidder en dansk nationalbankdirektør med ved bordet i Den Europæiske Centralbank. Og argumentet gik i retning af, at vedkommende jo alligevel ikke kan varetage danske interesser.

Det udsagn fra SF overrasker mig meget, og derfor vil jeg gerne spørge SF, om det sådan er en generel politik. For er det ikke sådan, at den danske kommissær, når han sidder i Kommissionen, ikke må varetage danske interesser? Og i hvert fald har det da hidtil været også SF's politik, at man har ønsket at fastholde en dansk kommissær i erkendelse af, at det naturligvis spiller en rolle for Danmark, at vi har en kommissær med ved bordet, hvor beslutningerne tages.

Men er det udtryk for ny politik, når det lige pludselig er ligegyldigt, nærmest meningsløst, om der sidder en dansker med eller ej, og er det en politik, der også gælder andre områder?

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Hvis vi lige tager det sidste, om den danske nationalbankdirektør, så er det eneste, jeg har hørt der har betydning her, den danske realkredit. Jeg har endnu ikke fået at vide, hvad det er, der er af særlig betydning. Betyder det f.eks., at hvis der kommer krise på det danske arbejdsmarked, så vil det få konsekvens for den europæiske centralrente, eller hvad er meningen med at inddrage, at realkrediten pludselig er blevet så vigtig med hensyn til Den Europæiske Centralbank? Det vil jeg godt have et svar på.

Til fru Elisabeth Arnold, der taler meget om stabilitet: Jeg tror, vi har en forskellig vurdering af ØMU-konstruktionen. Det er, som om tilhængerne har sådan en forudsætning om, at den under alle omstændigheder vil give stabilitet. Jamen det er jeg ikke spor sikker på. Hvem siger det? Det afhænger da helt af den økonomiske udvikling i eurozonen. Det handler da helt om den politiske udvikling det pågældende sted. Det handler da helt om, om man kan holde de dér spændinger i ave, som er i systemet. Der er da ingen, der siger, at det bliver en stabil valuta. Tværtimod er den jo faldet ganske gevaldigt det seneste års tid. Så der er seriøse økonomer, der har en teori om, at det kan bryde

sammen og i virkeligheden skade hele det europæiske samarbejde mange år frem i tiden, fordi man bruger så mange kræfter på at få et meget skrøbeligt system til at hænge sammen. Der er ingen, der siger, det bliver et stabilt system.

Så siger fru Arnold, at fordelingspolitikken er et nationalt anliggende, det er ikke grænseoverskridende. Nej, men hele problemet med ØMU'en er jo netop, at man går ind på områder, der ikke er grænseoverskridende. Det er jo netop det, der er hele problemet, fordi man er nødt til at bygge noget op, der minder om en ny statsdannelse, hvis det her skal fungere. Det er derfor, man vil gå ind på nye områder.

Så til hr. Flemming Kofod-Svendsen om forsvarsundtagelsen: Jamen det, jeg sagde, var jo, at jeg ønsker en ikkemilitær sikkerhedspolitik, men det er jo en helt anden diskussion, som er svær at tage her på 20 sekunder fra den her talerstol nu, men SF har plæderet for en ikkemilitær sikkerhedspolitik. Som jeg sagde før, får EU en stærkere rolle, når det drejer sig om økonomisk sikkerhedspolitik, når det drejer sig om at bruge handelspolitikken politisk, som man kunne gøre i langt højere grad.

Jeg nævnte tidligere, at vi godt ville have, at man talte med langt større klarhed i forhold til USA og planerne om et nyt atomraketskjold, som er skadeligt for europæiske sikkerhedsinteresser. Så på de punkter mener jeg at det giver mening, at man får en stærkere stemme, men et europæisk militær, hvorfor skal vi have dét? Hvad er meningen med det? Det er jo igen udelukkende det her ønske om, at so ein Ding müssen wir auch haben, som kører i Europa-Kommissionen og kører i en række medlemslande, og som er helt meningsløst i forhold til de faktiske behov, der er i Europa.

(Kort bemærkning).

Mimi Jakobsen (CD):

To spørgsmål: Jeg mener, hr. Holger K. Nielsen talte om, at EU som økonomisk stormagt skulle kunne gøre sig gældende i verdenssamfundet, og det er jeg meget enig i. Det ville være dejligt – penge er jo magt, uanset om hr. Holger K. Nielsen og jeg kan lide det eller ej. Jeg spørger så bare: Hvordan kan EU slippe afsted med at præsentere sig selv som en økonomisk stormagt, hvis man ikke har flettet sig sammen i et bindende samarbejde? Hvorfor skal Danmark stå udenfor, når EU som økonomisk stormagt skal gå ud f.eks. i handelsaftaler i verden og tale